

nordatlantiske Basaltregion; Klippegrunden kommer frem i Dagen over største Delen af Øernes Overflade, og kun hist og her, navnlig i Dalene, finder man et tyndt Dække af Løsjord og Tørv. Kysterne er stejle og vanskeligt tilgængelige, kun paa Sydsiden af St. Kilda findes en beskyttet Bugt, Village Bay, hvor Landing kan finde Sted. Klimaet er udpræget oceanisk med en meget mild (frostfri) Vinter, men til Gengæld en kølig, taaget og regnfuld Sommer. Paa Grund af de talrige og voldsomme Storme kan Trævækst ikke trives, men i de mindre udsatte Dele af Øerne vokser der lave Buskads og Græs. Der dyrkedes lidt Kartofler og Byg, som lige til det sidste blev malet paa „middelalderlige“ Stenkyærne, der blev trukket med Haanden. Af Husdyr holdtes Faar og nogle faa Køer, men ingen Heste; Fiskeri og Fuglefangst bidrog i væsentlig Grad til Befolkningens Ernæring.

Den oprindelige Befolkning var Kelter, som imidlertid i Vikingetiden blev opblandet med Nordmænd, der erobrede Øerne og herskede der indtil Slutningen af det 12. Aarh., hvorefter St. Kilda kom ind under Skotland. Sproget vedblev imidlertid at være gælisk, og indtil for ganske nylig taltes der slet ikke Engelsk, men i Løbet af de sidste 20—30 Aar vandt dette Sprog dog frem blandt Ungdommen, medens den ældre Generation stadig med stor Trofasthed holdt fast ved Forfædrenes Tungemaal.

Beboerne af St. Kilda har længe kæmpet en haard Kamp for deres Tilværelse. Gennem lange Tidsrum var de afskaarne fra Forbindelse med Omverdenen og i Uaar med Misvækst og svigtende Fangst rasede Hungersnøden iblandt dem; saa sent som i Sommeren 1926 har der været Sult og Nød i det lille Samfund.

Disse Katastrofer i Forbindelse med en stor Børnedødelighed bragte Indbyggerantallet til at falde, men værre endnu var det, at Ungdommen, navnlig efter Krigen, i stort Antal udvandrede til de skotske Byer.

Ungdommens Udvandring blev katastrofal for hele Samfundets Næringsliv, fordi man ikke uden unge, raske Mænd kunde indfange og klippe de halvvilde Faar paa Soay, og dette var netop en af Grundpillerne i St. Kildas Økonomi.

Under disse trøstesløse Forhold foreslog Regeringen at rømme Øen, og med Sorg gik de tilbageblevne Beboere, hvis Antal efterhaanden var svundet ind til 45, ind paa at lade sig overflytte til Halvøen Morvern i Skotland. Rømningen af St. Kilda fandt Sted 30. August 1930. I det gæliske Skotland beklages Opgivelsen af St. Kilda meget stærkt, idet et af Fristederne for det vigende keltiske Sprog dermed er gaaet til Grunde.

N. N.

Det danske Studenterhus i »Cité Universitaire«, Paris,

staar nu færdigt til at modtage Danske, der i Studieøjemed opholder sig i Paris. Huset rummer 30 Værelser for mandlige og 10 for kvindelige Studerende, foruden Festsal, Spisestue og Atelierrum. Prisen er foreløbig sat til 500 Francs pr. Maaned for Værelse med Morgenmad.

For den danske geografiske Videnskabs Trivsel er det af afgørende Betydning, at de dygtigste af vore Unge faar Lejlighed til i kortere eller længere Tid at supplere deres hjemlige Uddannelse med et Studieophold ved fremmede Læreranstalter under saa gode Arbejdsvilkaar som muligt.

I Betragtning af det høje Stade, den franske geografiske Videnskab indtager, maa det anses for meget betydningsfuldt, at de ydre Betingelser for danske Studerendes Ophold i Paris er saa gode, som det i Fremtiden vil være Tilfældet.